

Resolució 477/2020, de 10 de setembre

Número d'expedient de la reclamació: 354/2020

Administració reclamada: Departament d'Educació

Informació reclamada: Documentació que integra un expedient.

Sentit de la resolució: Inadmissió

Resum: La persona reclamant argumenta que al seu entendre l'expedient hauria de contenir informació que no li ha estat facilitada; davant d'aquesta consideració, cal dir que el dret d'accés a la informació pública protegeix el dret d'accedir a la informació realment existent en poder de l'Administració, no la que les persones reclamants consideren que l'Administració hauria de tenir, ni tan sols a la que les lleis exigeixen per a determinades situacions, si s'escau, sinó únicament la que existeix. L'Administració ha indicat taxativament que ha facilitat a la persona reclamant la documentació que integra l'expedient sol·licitat i ha explicat els motius pels quals, al seu entendre, no n'hi ha més; amb aquesta s'ha de concloure que ha facilitat la informació sol·licitada realment existent en el seu poder.

Paraules clau: Generalitat. Denúncies. Expedients. Personal de l'Administració. Professorat. Informació pública. Informació inexistent.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 27 de juliol de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 354/2020, presentada contra els Serveis Territorials de Girona del Departament d'Educació, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 18 de juny de 2020 la persona reclamant manifesta el següent als Serveis Territorials de Girona del Departament d'Educació: "Que en data 1 de juliol de 2019 vaig presentar una queixa davant la Direcció de l'Institut Sant Elm. Que en data 12 de juny de 2020 he rebut resposta escrita. Que en la resposta que he rebut no hi figura el termini per presentar l'escrit de disconformitat. Que sóc part interessada en la qüestió. Per tot això us sol·licito: que a l'empara de l'article 53 de la Llei 39/2015 se'm faciliti còpia electrònica de tots els documents que formen part de l'assumpte. Se suspengui el termini per presentar l'escrit de disconformitat fins que tingui la còpia sol·licitada".

3. El 24 de juliol de 2020 els Serveis Territorials de Girona del Departament d'Educació contesta la sol·licitud anterior: “en resposta a la seva petició de data 18 de juny de 2020, us trameto adjunta la següent documentació que heu demanat: - Escrit de queixa que va presentar a l'Institut Sant Elm. – Resposta del Director de l'Institut Sant Elm. – Informe de l'inspector de la zona educativa. Així mateix us informo que podeu presentar escrit davant aquests Serveis Territorials en el moment que vulgueu”.
4. La Reclamació presentada el 27 de juliol de 2020 és motivada en els termes següents: “Vaig demanar accés a tot l'expedient. Només se m'ha lliurat la queixa que jo vaig presentar, la contestació que se'm va donar al juny del 2020 i un informe d'inspecció. Per contra, la resolució del 24 de maig del 2004 de la secretaria general, en el seu annex 1 inclou els elements que s'han de tenir en compte. No se m'ha lliurat cap de les proves o evidències que s'han obtingut. No se m'ha lliurat cap evidència de que se li va lliurar a l'altra part el meu escrit de queixa. No se m'ha lliurat la contestació que va donar l'altra part. Per a la resolució del cas calen totes aquestes diligències i proves, i no se me n'ha lliurat cap”.
5. El 28 de juliol de 2020 la GAIP comunica la Reclamació al Departament d'Educació i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 31 de juliol de 2020 el Departament demana a la GAIP l'ampliació del termini indicat a l'antecedent anterior, motivant-ho en el període de vacances, que és pràcticament inhàbil en l'àmbit d'aquest Departament.
7. El 3 d'agost de 2020 la GAIP notifica al Departament d'Educació l'ampliació del termini indicat en 7 dies més.
8. L'1 de setembre de 2020 la GAIP rep l'informe del Departament d'Educació, que indica que s'ha facilitat a la persona reclamant la informació que consta a l'expedient, i que la informació és la que és perquè no es va instruir un expedient disciplinari contra la part denunciada perquè de les evidències recollides en la fase preliminar es va deduir que no hi havia presumpta infracció i que, per tant, no procedia l'elaboració d'un plec de càrrecs. L'informe afirma textualment el següent: “Reiterem que els fets no es van considerar causa d'expedient disciplinari per la Direcció de l'Institut Sant Elm i que la documentació de l'expedient de queixa-denúncia existent s'ha traslladat ja al reclamant”. Adjunt a l'informe, el Departament facilita també a la GAIP còpia de l'expedient iniciat amb la queixa/denúncia presentada per la persona reclamant.

9. El 3 de setembre de 2020 la GAIP trasllada a la persona reclamant la informació facilitada pel Departament, per al seu coneixement.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional

i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la Llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Inadmissibilitat de la Reclamació

Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha facilitat a la persona reclamant la informació sol·licitada, prèviament a la presentació de la Reclamació. Així ho expressa taxativament el Departament en l'informe emès per a aquest procediment, quan afirma que “la documentació de l'expedient de queixa-denúncia existent s'ha traslladat ja al reclamant”.

La persona reclamant argumenta que al seu entendre l'expedient hauria de contenir informació que no li ha estat facilitada; davant d'aquesta consideració, cal dir que el dret d'accés a la informació pública protegeix el dret d'accedir a la informació realment existent en poder de l'Administració, no la que les persones reclamants consideren que l'Administració hauria de tenir, ni tan sols a la que les lleis exigeixen per a determinades situacions, si s'escau, sinó únicament la que existeix. L'Administració ha indicat taxativament que ha facilitat a la persona reclamant la documentació que integra l'expedient sol·licitat i ha explicat els motius pels quals, al seu entendre, no n'hi ha més; davant d'aquesta resposta s'ha de concloure que ha facilitat la informació sol·licitada realment existent en el seu poder. En tot cas, la GAIP no té cap motiu per dubtar d'aquestes afirmacions fetes pel Departament, ni s'han aportat indicis de què puguin ser incertes.

En aquestes circumstàncies, cal entendre que la Reclamació presentada no té objecte, perquè allò que es demana ja ha estat facilitat per l'Administració a la persona reclamant. Atès que l'article 33.2 RGAIP estableix la inadmissibilitat de les reclamacions que no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública, és procedent inadmetre la Reclamació per manca d'objecte.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 10 de setembre de 2020, resol per unanimitat inadmetre la Reclamació 354/2020 per manca d'objecte i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.